

- 3) Czy w przypadku, gdy w wyniku złożonego przez organy celne kraju przywozu wniosku o przeprowadzenie weryfikacji zgodnie z art. 32 ust. 2 protokołu 4 do układu stowarzyszeniowego władze izraelskie potwierdziły (jedynie), że produkty zostały wytworzone na terytorium należącym do właściwości izraelskich władz celnych, a tym samym pochodzą z Izraela, oraz gdy na wystosowane następnie wezwanie organów celnych kraju przywozu do udzielenia bardziej szczegółowych wyjaśnień władze izraelskie nie udzieliły odpowiedzi, organy celne kraju przywozu mogą już z tego względu automatycznie odmówić preferencyjnego traktowania, w szczególności bez uwzględnienia faktycznego pochodzenia danych produktów?

W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie trzecie:

- 4) Czy organy celne mogą odmówić preferencyjnego traktowania na podstawie układu stowarzyszeniowego już z tego względu, że — co zostało w międzyczasie ustalone — produkty pochodzą z Zachodniego Brzegu Jordanu, czy też należy przyznać to preferencyjne traktowanie na podstawie układu stowarzyszeniowego także w odniesieniu do produktów pochodzących z tego terytorium, w każdym razie o ile nie została przeprowadzona określona w art. 33 protokołu 4 do układu stowarzyszeniowego procedura rozstrzygnięcia sporów dotycząca wykładni występującego w tym układzie pojęcia „terytorium państwa Izrael”?

(¹) Dz.U. 2000, L 147, s. 3.

(²) Dz.U. L 187, s. 3.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour constitutionnelle (Belgia) w dniu 8 września 2008 r. — Base S.A., Euphony Benelux S.A., Mobistar S.A., Unitet International S.A., T2 Belgium S.A. i KPN Belgium S.A. przeciwko Radzie Ministrów, inna strona: Belgacom S.A.

(Sprawa C-389/08)

(2008/C 285/44)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Cour constitutionnelle (Belgia).

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strony skarżące: Base S.A., Euphony Benelux S.A., Mobistar S.A., Unitet International S.A., T2 Belgium S.A. i KPN Belgium S.A.

Strona pozwana: Rada Ministrów.

Inna strona: Belgacom S.A.

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 12 dyrektywy 2002/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie usługi powszechnej i związanych z sieciami i usługami łączności elektronicznej praw użytkowników („dyrektywa o usłudze powszechnej”) (¹) można interpretować w ten sposób, że pozwala on właściwemu ustawodawcy państwa członkowskiego, działającemu jako krajowy organ regulacyjny, na stwierdzenie w sposób ogólny i na podstawie kalkulacji kosztów netto dostawcy usługi powszechnej, który uprzednio był jedynym dostawcą, że świadczenie usługi powszechnej może stanowić nieusprawiedliwione obciążenie przedsiębiorstw wyznaczonych do świadczenia usługi powszechnej?

(¹) Dz.U. L 108, s. 51.

Skarga wniesiona w dniu 5 września 2008 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Wielkiemu Księstwu Luksemburga

(Sprawa C-390/08)

(2008/C 285/45)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: U. Wölker i J.-P. Keppenne, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Wielkie Księstwo Luksemburga

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie, że nie przekazując informacji wymaganych na podstawie art. 3 ust. 2 decyzji nr 280/2004/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. dotyczącej mechanizmu monitorowania emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz wykonania Protokołu z Kioto (¹), w związku z art. 8, 9, 10 i 11 decyzji nr 166/2005/WE z dnia 10 lutego 2005 r. ustanawiającej zasady wykonania decyzji nr 280/2004/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. dotyczącej mechanizmu monitorowania emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie i wykonania Protokołu z Kioto (²), Wielkie Księstwo Luksemburga uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciąży na mocy art. 3 ust. 2 decyzji nr 280/2004/WE w związku z art. 8, 9, 10 i 11 decyzji nr 166/2005/WE;

— obciążenie Wielkiego Księstwa Luksemburga kosztami postępowania.